

Ο ΑΝΑΡΙΑΣ ΤΟΥ ΘΙΕΡΣΟΥ ΕΝ ΝΑΝΣΗ:

Ὁ ὠραίος οὗτος ἄνδρὶς, ὁ πρὸς τιμὴν τοῦ Θιέρσου στήθεϊς ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Σιδηροδρόμου τῆς πόλεως Νανσῆς, τῇ 3 Αὐγούστου 1879, ἐχύθη ἐν Παρισίοις. Ἐξ ὀρειχάλκου φλωρεντινοῦ συνιστάμενος, ἔχει ὕψους 3 μέτρων καὶ 60 $\frac{0}{10}$. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρίσταται ὁρθὸς, μετὰ σταυροειδούς ἐνδυματοῦ (σουρτουκού), τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐλαφρῶς ἐκτεινόμενης καὶ τῶν τελευταίων δακτύλων συνεπτυγμένων, ὡς συνήθως συνείθιζε νὰ εἴναι. Ἡ ὁμοιότης εἶνε μεγίστη, ἂν καὶ ἐλλείπουσι τὰ δίοπτρα, ἅτινα μεταβάλλουσι τὴν ἐκφρασὴν τῆς φυσιογνωμίας. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ κρατεῖ κύλινδρον ἡμικλειστόν, ἐφ' οὗ εἶνε ἐγκυκαρυσμένοι αἱ λέξεις «*Συνθήκη τῆς εἰρήνης τοῦ 1871*».

Τὸ κρηπίδωμα εἶνε λίθου ἐκ τοῦ ὁροῦς Ἰούρχ, καὶ ἔχει 5 μέτρων ὕψος. Ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τῆς κορωνίδος ὑπάρχουσι στήματα ἐνσπλά τεσσάρων νομῶν τῆς Γαλλίας, οἵτινες πρῶτοι ἐνεγράφησαν διὰ τὴν ἔγερσιν τοῦ ἀνδριάντος. Κοσμήματα ἐκ φύλλων δρυὸς καὶ δάφνης κρέμονται ἐκ τῶν σημμάτων. Ἐπὶ τῆς κυρίας προτόψεως τοῦ ἀνδριάντος ὑπάρχει ἀλληγορικὴ ἐξ ὀρειχάλκου εἰκὼν εἰκονίζουσα τὴν Ἱστορίαν γραφούσαν τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ ἐδάφους 4 Αὐγούστου 1873. Κάτωθεν δὲ αἱ ἐξ ἑξ. λέξεις χρυσοῖς γράμμασιν.

A. Thiers, le libérateur du territoire.

A. Θιέρσῳ, τῷ ἐλευθερωτῇ τοῦ ἐδάφους.

Τὸ ἀγάλμα εἶνε ἔργον τοῦ κ. Γουλβέρτου γλύπτου, ὅστις ἐφημέριον διὰ τοῦτο. Τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐγκαίνιασεως τοῦ ἀγάλματος ἡ τῶν ἀποκλυπτηρίων αὐτοῦ ἐγένοντο μεγάλαι ἐορταὶ ὑπὸ τῆς πόλεως Νανσῆς. Ἡ κορὴ Θιέρσου καὶ ἡ δεσποινὶς Ρόκου ἦσαν παρόνται· ἡ δὲ νεολαία τῆς πόλεως προτῆνεγκεν αὐτῇ μεγαλοπρεπῆ ἐκ χρυσοῦ στέφανον σχηματίζοντα δύο φοίνικας, ἡνωμένους, τὸν μὲν ἐκ δάφνης, τὸν δὲ ἐκ δάφνης καὶ δρυός.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ

Συνήγορός τις συνηγορῶν ἐν τῇ πταισματοδικεῖᾳ ἐπεράτωσε τὴν ὁμιλίαν του διὰ τοῦ ἐξῆς περιεχομένου ἐπιλόγου.

«Οὐτω, κύριοι, ἐρχόμεθα νὰ ζητήσωμεν παρ' ὑμῶν δικαιοσύνην διὰ τὴν αἵματηροτάτην προσβολήν. Μᾶς ἐκτύπησαν . . . Ποῦ; Ἐάν ἡμεθα ποιηταί, θὰ ἐλέγομεν ὑμῖν, ὅτι ἐκεραυνοβολήθημεν ἐπὶ τῆς διπλῆς κορυφῆς· ἐάν ἡμεθα γεωγράφοι, θὰ παρεπονούμεθα ὅτι ἐπληρώθημεν ἐν τῷ ἀήμισφαιρίῳ· ἐάν ἡμεθα φιλόσοφοι, θὰ ἐδεικνύομεν ὑμῖν, ὅτι προσεβλήθημεν ἐκ τῶν αὐστέρων»· ἐάν ἡμεθα παίκται, θὰ ἐβεβαιούμεν ὑμᾶς, ὅτι ἐδωκαν ἡμῖν ἐν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀσπρου πίκκα» (μπαστούνι)· ἐάν ἡμεθα βιβλιόφιλοι, θὰ ἐκάμχομεν νὰ βλέπητε, ὅτι ἐβλάβημεν ἐπὶ τῆς ἀσπικθίας σελίδος»· ἐάν ἡμεθα νομισματολόγοι, θ' ἀπεδεικνύομεν ὑμῖν, ὅτι

ἐκακοποιήθημεν ἐν τῇ ἀσπισθίᾳ ὄψει τοῦ νομίσματος»· ἐάν ἡμεθα στρατηγοί, θὰ ὑπεστηρίζομεν, ὅτι προσεβλήθημεν ἐν τῇ ἀσπισθοφυλακῇ»· ἐάν ἡμεθα ἀρχιτέκτονες, θὰ ἐξηγοῦμεθα, ὑμῖν ὅτι ἐβλάβημεν εἰς τὸ «ἀντιθετὸν τῆς προσόψεως»· ἐάν ἡμεθα ἀμαζιλάται, θὰ διεβεβαιούμεν ὑμᾶς, ὅτι ὑπέστημεν σύγκρουσιν εἰς τὰ ἀόπισθεν»· ἐάν ἡμεθα ἀλλαντοπῶλαι, θὰ ὡμολογούμεν, ὅτι ἐλάβομεν κόνδυλον ἐπὶ τοῦ «ὀξυγγίου» (χαρδί)· ἐάν ἡμεθα ὀπλοπῶλαι, θὰ ἐπεκαλούμεθα μάρτυρας, ὅτι προσεβλήθημεν ἐν τῇ «ακτηρίδι τῆς οὐράς» (τῷ κοντακίῳ)· τέλος, ἐάν ἡμεθα ἀττρονόμοι, θὰ ὡ-

Σὺρ Φραγγίσκος Βυάττ Τρυσκόττ. Ἀρχὸς Δήμαρχος.

μολογούμεν ὅτι ἐμαπτιγώθημεν ἐν «πλήρει σελήνῃ». Ἀλλὰ δὲν εἴμεθα ἢ ἀπλοὶ πολῖται ἄνευ ἀξιώσεων καὶ ῥητορικῆς τέχνης. Θὰ εἴπωμεν λοιπὸν ὑμῖν ἀπλούστατα, ὅτι ἐλάβομεν λάκτισμα ἐν τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ γράμματι τοῦ (Γαλλικοῦ) ἀλφαβήτου.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΩΝ ΙΣΠΑΝΩΝ

Ὁ περικλητὸς Σατωβριάνδος ἰδὼν πῶς περιγράφει τὸν χαρακτῆρα τοῦ τόσον ἱπποτικῷ ἔθνους τῶν Ἰσπανῶν. «Δὲν παρατηρεῖ τις παρὰ τῷ ἔθνει τούτῳ οὐδένα τῶν δουλικῶν ἐκείνων τρόπων, οὐδεμίαν τῶν περιστροφῶν ἐκείνων τοῦ λόγου, αὗτινες ἀγγέλλουσι

χαμέρπειαν σκέψων και διαφθοράν τῆς ψυχῆς. Ἡ γλώσσα τοῦ μεγάλου και τοῦ χωρικοῦ εἶνε ἡ αὐτή· ὁ χαιρετισμὸς ὁ αὐτός· αἱ φιλοφρονήσεις, αἱ συνήθειαι, τὰ ἔθιμα εἶνε τὰ αὐτά. Ὅσον ἡ πίστις και ἡ γενναϊότης τοῦ λαοῦ τούτου πρὸς τοὺς ξένους εἶνε ἀνευ ὁρίων, τοσοῦτον ἡ ἐκδίκησις αὐτοῦ εἶνε τρομερὰ, ὅταν προδίδηται. Ἐχὼν θάρος ἡρωϊκόν, ὑπομονὴν ἐν πᾶσι τοῖς δεινοῖς, ἀδύνατος νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὴν δυστυχίαν, πρέπει ἡ νὰ δαμάζῃ ἡ νὰ κατακόπτηται. Ἐχει ὀλίγον πνεῦμα, ἀλλὰ τὰ ἐξημμένα πάθη ἀντικαθιστῶσι τὸ φῶς ἐκεῖνο, ὅπερ προέρχεται ἐκ τῆς λεπτότητος και τῶν πολλῶν ιδεῶν. Ἰσπανὸς ὅστις διέρχεται τὴν ἡμέραν χωρὶς ὁμιλίας, ὅστις οὐδὲν εἶδεν, ὅστις δὲν φροντίζει ἂν μὴ εἶδε μηδὲν, ὅστις οὐδὲν ἀνέγνω, οὐδεμίαν σύγκρισιν ἐποίησατο, θὰ εὖρῃ ἐν τῷ μεγαλείῳ τῶν ἀποφάσεών του τὸ ἀναγκαῖον καταφύγιον ἐπελευθέρσεως τῆς δυστυχίας.

ΤΥΓΚΗ ΣΤΟΡΓΗ

Ἐπειδὴ ὑπάρχουσι τινες τυττελλόμενοι ν' ἀναγνωρίσωσι τοὺς γόνεῖς των, καθὼ πένητας ἢ εὐτελῶς βιούοντας, διὰ τοῦτο δημοσιεύομεν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τέλτσον.

Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὦν ἀπλὸς χωρικός και κάπως ὁμοιάζων τοὺς σήμερον ὅφ' ἡμῶν καλουμένους «Φίλους», προσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ υἱὸς του διέμενε και ἠρώτησεν ἂν ὁ Ἰω. Τέλτσον ἦν οἰκαδὲς· ἀλλ' ὁ ὑπῆρθε ὀργισθεὶς ἐπὶ τῇ ὁδῷ ἀναιδέα αὐτοῦ, τὸν ἐδίωξεν· ἀλλ' οὐχ ἥττον ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀκούσας, ἔσωθεν τὴν πατρῴαν φωνὴν ἀντὶ, ἐποφελούμενος ἐκ τῆς παρουσιασθείσης αὐτῷ εὐκαιρίας, νὰ ἐξέλθῃ και εἰσαγαγῇ τὸν πατέρα του ἰδιαιτέρως, ἔτρεξεν ἐξω κραυγάζων ἐνώπιον τῶν ἐκπλαγέντων ὑπηρετῶν του, «Εἶναι ὁ ἀγαπητός μου πατὴρ» και γονυπετήσας ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἠτήσατο τὴν εὐλογίαν του.

ΦΕΡΕ ΕΝ ΜΕΙΛΙΑΜΑ

Πότερον προτιμᾷς, νὰ μειδιάς καθιστῶν ἄλλους εὐδαίμονας ἢ νὰ σκυθρωπάζῃς και πάντες οἱ περὶ σὲ ν' ἀδημονῶσι; Δύνασαι νὰ ζῇς τόσον τερπνῶς ὥς νὰ ἐτύγχανες ἐν μέσῳ ὡραίων ἀνθῶν και κελαδούντων πτηνῶν, ὅσον και ἀηδῶς ὥς νὰ ἦσο ἐπὶ τῆς ἰλῦος πέριξ ὁμίχλης και βατράχων. Ἐὰν δεῖξῃς χαρίεν πρόσωπον και εὐμενὴ καρδίαν, λέγων συνάμα λόγους γλυκεῖς προξενεῖς εὐδαιμονίαν ἀνυπολόγιστον, τούναντίον ὅμως διὰ βλοσυρῶν βλεμμάτων, σκληρῶν λόγων, και χαρακτῆρος ὀργίλου, καθιστᾷς ἀνυποφόρος πολλοὺς δυστυχεῖς. Πότερον λοιπὸν θέλεις πράξει; Βεβαίως τὸ νὰ ἔχῃς ἱλαρὸν πρόσωπον, ν' ἀκτινοβολῇ ἡ χαρὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ἡ δὲ ἀγάπη νὰ κάμπῃ ἐπὶ τοῦ προσώπου σου. Ἡ ἐξ ἀγαθοεργίας και εὐαρεσκείας ἀπορρέουσα εὐχαρίστησις εἶναι ἡ μεγαλύτερα πατῶν, και ταύτην δύναται τις νὰ αἰσθανθῇ

ὅταν νυκτὶ ἀναπαύηται τὴν πρωΐαν, ἐγείρηται και τὴν ἡμέραν, ἐνασχολῇται εἰς τὰ ἡμερήσια ἔργα του.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΑ ΑΛΛ' ΟΥ ΔΙΑΔΟΜΕΝΑ

Τέκνα, συγγενεῖς, φίλοι, τιμαί, οἰκίαι, γαῖαι, χαρίσματα, τ' ἀγαθὰ τῆς οὐσεως και τῆς τύχης και αὐτῆς προσέτι τῆς χάριτος, ταῦτα πάντα ἀπλῶς και μόνον δανείζονται εἰς ἡμᾶς, δυστυχῆμα δὲ εἶναι νὰ φανταζώμεθα, ὅτι ταῦτα αἰδονται, ὅφ' ὃ και ταραττόμεθα ὅταν τὸ δάνειον ἐξοφλῇται. Ἀπλὸι ὑπῆρθε γινόμενοι θεωροῦμεν ἑαυτοὺς δεσποτάς, λησμονοῦντες, ὅτι ἐκάστῳ ἡμῶν ποτὲ ῥήθησεται· «Δός λόγον τῆς ὑπηρεσίας σου, καθότι ἐνδεχομένον νὰ παυθῇς τῆς θέσεως τοῦ ὑπηρετοῦ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Γ'.

Πῶς ἐγείναι τὰ ἄνθη.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε τὰ ἄνθη, θὰ ἐπιθυμῇτε βεβαίως νὰ μάθητε και ὅσα εἶναι δυνατόν γὰρ ἡξυρῇτε περὶ αὐτῶν· ἀπαράλλακτα ὅπως ἐπιθυμοῦμεν νὰ μαθάνωμεν και διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶμεν· ὅπως ἐπίσης φροντίζομεν νὰ μαθάνωμεν ὅτι εἶναι δυνατόν και διὰ τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους μας. Οὕτω λοιπὸν και σεις, ἐὰν ἀγαπᾶτε τὰ ἄνθη, ὥς προεῖπον, θὰ εὐχαριστήσθε νὰ μάθητε ὅτι ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ περὶ αὐτῶν.

Πηγαίνετε εἰς τὸν κήπον και βλέπετε μετὰ τῶν ὁλων ἐκεῖ τῶν ἀνθῶν μέγα τι ἄνθος. Κυττάξετε το και ἰδέτε πόσα κόκκινα φύλλα ὑπάρχουσιν εἰς αὐτὸ ἡνωμένα. Ἀλλὰ πῶς εὐρέθη τὸ ἄνθος ἐκεῖνο ἐκεῖ; Αὐτὸ εἶναι ἀπλούστατον πρᾶγμα—θὰ μοῦ εἰπῇτε ἴσως, ἐφύτρωσε και ἠῤῥησε. Τὴν ἰδέαν ταύτην τῶν παιδιῶν ἔχουσι και πολλοὶ ἡλικιωμένοι ἄνθρωποι. Ἀλλὰ τι εἶναι αὐξήσις; Γνωρίζετε πῶς ἐν ἄνθος αὐξάνει, ἐγὼ θὰ σᾶς εἰπῶ τώρα περὶ τοῦτου.

Αὐτὸ τὸ ρόδον ἡτὸ ποτε εἰς μικρὸν κάλυξ (μπούκι), ὅπως βλέπετε ἐδῶ. Δὲν φαίνεται διόλου ὡς ρόδον. Ἡτο, ἐν μικρὸν πράσινον πρᾶγμα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ διόλου κόκκινον εἰς αὐτό. Ποτὲ δὲν θέλετε φαντασθῆ, ὅτι θέλει γίνεαι ρόδον, ἐὰν δὲν εἴχατε ἰδεῖ πρότερον, κάλυκα, καὶ νὰ γίνονται ρόδα.

Ὁ μικρὸς κάλυξ τοῦ ρόδου αὐξάνει ὁλον ἐν καθ' ἐκάστην. Ἐπειτα ἀρχίζει ν' ἀνοίγῃ, ὅπως εἰκονίζεται ἐδῶ, και μετ' ὀλίγον βλέπετε τὰ κόκκινα φύλλα τοῦ ἄνθος, ἀλλ' ἐντελῶς συνεπτυγμένα. Κατόπιν ἀπλῶς

